

МУСАЛЕНКО И ОТКРАДНАТОТО СЪКРОВИЩЕ

мусаленското кралство цареше мир и хармония между хората. Всички бяха щастливи и усмихнати. В тези слънчеви земи растяха овошки и свежи зеленчуци, рекички се набягваха шумно, безброй слънчогледи се усмихваха на минувачите, кучета и котки се протягаха из градските тротоари на припек. От уютните прозорчета и широко отворените врати на сладкарниците се носеше сладкият аромат на кифлички с ябълки и канела, а прочутият за кралството малинов сироп се червенееше кокетно в красиви стъклени бутилки и чакаше да утоли жаждата на поредния ценител. Децата по цял ден играеха безгрижно навън, възрастните всеки ден измисляха нови начини как да си помагат един на друг, така че да им е по-лесен и щастлив животът, а бабите и дядовците се радваха на детската игра, докато се разхождаха из парковете и градинките. Нямаше край безгрижността на мусаленците...докато не се случи беда.

Като всяко кралство, мусаленското също имаше своята съкровищница, в която се пазеха кралските богатства - накити, диаманти, жълтици, перли и скъпоценни камъни. Но тази съкровищница беше необикновена. Тя пазеше нещо повече, нещо много по-скъпо от всичките съкровища на всичките кралства - там се съхраняваше най-голямото богатство - факелът с мусаленския огън.

Отговорната задача да бъде опазено това богатство бе поверена на великия и безстрашен змей Мъркон.

Един ден се случи нещо ужасно. Всички стражари на съкровищницата паднаха повалени от дълбок, непробуден сън. Змеят Мъркон също се оказа в плен на тази необичайна дрямка. Когато се събуди, се намери целият вързан със синджири, а съкровищата и мусаленският огън бяха изчезнали!

Крал Мусален угрижен се взираше в празната съкровищница, където до вчера грееше кралското богатство. Питаше се кой ли би могъл да го е откраднал. В този момент се сети кой може да му помогне и бързо нареди:

- Донесете ми от кифличките с канела и бутилка от най-хубавия малинов сироп! Имам идея.

НЕДЕЛЕН ПИКНИК

В този слънчев неделен следобед Мусаленко и котаракът Мър бяха на двора. Цяла сутрин майсториха дървена пейка.

- Хайде, Мър, хвани от тази страна и да я занесем ей под онова дърво. Струва ми се, че сянката там е най-хубава и ще е чудесно място за нашия пикник! - рече Мусаленко.

След като преместиха пейката, седнаха да си починат.

- Много ще ни е хубаво под тази сянка в лятната жега. - замечта се Мър.

- Аз ще чета кижки, а ти ще си дремеш на прохладно - доволно допълни Мусаленко.

Мър донесе покривка и прибори, а Мусаленко - цяла купа с банани, портокали, ябълки и ягоди. Двамата герои бяха много изгладнели след тежкия труд и бързо наредиха масата за пикник.

- Ей, Мусаленко, виж какво открих в кухнята! - извика радостно Мър.

- Хъм, странно, не си спомням да съм пазарувал канелени кифлички и малинов сироп. Хаха, сигурно пак съм бил много гладен и изобщо не съм забелязал.

- Важното е, че нашият следобеден пикник се превърна в истински пир.

Прегладнелите щастливи герои седнаха на новата дървена пейка, наляха си по чаша свеж сироп, хапнаха си малко ягоди с канелените кифлички и решиха да си полегнат на одеалце, за да си почетат от любимата книжка.

- Мусаленко, ти беше много прав. Чудесно е! Хайде да ми почетеш, пък аз ще си погремна тук до теб - каза Мър, прозя се и задрема сладко, сладко.

Мусаленко също беше уморен, затова неусетно и той се унесе в

дълбок сън преди даже да успее да разлистни първата страница. Внезапно някой ги раздуса и прекъсна дрямката им.

- Крал Мусален ви вика да се явите в кралството му незабавно. Много е важно! - Трима кралски вестносеца се бяха появили магически в двора.

Мусаленко и Мър се разбраха с поглед и бързо се запътиха към двореца.

При кралските порти стояха крал Мусален и драконът Мъркон.

- Скъпи приятели, радвам се да ви видя! Голяма беда ни се случи и само вие можете да ни помогнете. Цялото кралско съкровище с всичките накити, перли, скъпоценни камъни - изчезна. Но не е това най-голямото зло, изчезна най-скъпото - Факелът с мусаленския огън!

- Кралю честити, за нас ще е чест да помогнем. Но моля те, кажи ми, как така един факел с огън е по-ценен от всичките диаманти и злата, скрити в съкровищницата? - учуди се Мусаленко.

- Това не е обикновен факел. Огънят, който гори на него е магически. Има способността да запали желанието за добро сред хората, да топли душите ни, да огрява пътя ни. Винаги грее, защото се подхранва от добрината на мусаленските хора, но ако излезе извън пределите на кралството, лека-полека ще започне да гасне и това ще ни обрече на нещастие и тъга.

- Значи нямаме много време за губене! Час по-скоро трябва да открием крадците! - рече решително Мусаленко.

Той извади от раницата компас, карта и голям лист хартия.

- Мър, моля те, подай ми един молив. Скъпи кралю, разкажи ми какво точно се е случило? - започна да разпитва Мусаленко.

- Тази сутрин намерихме заспали всички стражари, които пазят

кралската съкровищница, а това е нечувано - те никога не спят. Змеят Мъркон също спеше, а вие добре го познавате - той е винаги на пост и не позволява никои да припари до съкровището. Целият беше вързан със синджури и не можеше да се движи, което означава, че трябва да го е завързал някой много голям и силен злодей. Навсякъде миришеше на развалени яйца - разказваше кралят.

Мусаленко веднага се досети кой би могъл да има пръст в тази странна работа.

- Мър, намери нашия приятел - чудовището Острозъб, и заедно проверете дали вещицата Злая не знае нещо по въпроса. - помоли Мусаленко, докато си почесваше замислено брадата. - Аз ще отида при чичо Лошан и ще го разпитам къде е бил снощи.

След половин час Мусаленко и Мър се завърнаха.

- Бях при вещицата Злая - започна да разказва Мър - вратата беше отворена и се носеше непоносима смрад на развалени яйца. Нея я нямаше, но тази миризма наистина е подозрителна.

- Лошан също не си беше у дома - продължи Мусаленко. - Ах, знаех си, че тези злосторници са откраднали съкровището! - извика ядосан Мусаленко. - Въпросът сега е къде са го скрили?

- Чувал съм, че Лошан често ходи на един пуст, тайнствен остров. На него има гъста гора и безкрайни пещери. Сигурно там се е скрил с откраднатото - рече Мусаленко. - Наричаме го Лошанския остров и съм чувал, че до него се стига само по вода. Аз ще ви дам най-бързия си кораб, за да стигнете възможно най-скоро. И докато вие търсите крадците, ние с Мъркон ще останем да пазим кралството.

ПЪТЕШЕСТВИЕ С КОРАБ

Мусаленко сложи картата на масата, намести компаса на Мър и измери колко път има до тайния остров:

- Ще са ни нужни около два дни, за да стигнем до там. Нямаме време за губене. Мър, Острозъб, да тръгваме веднага!

Тримата се качиха на кораба и заплаваха към острова. Колкото повече приближаваха целта, обаче, толкова по-бурна ставаше водата, толкова по-силно духаше и вятърът. Буреносни облаци закриха слънцето, а петметрови вълни се опитваха да прекатурят кораба. Няколко часа се бориха с развълнуваното море. Изведнъж една мощна вълна заля кораба и го преобърна.

- Мър, Острозъб, сложете си спасителните жилетки и се хванете здраво - викна Мусаленко.

- Приятели, не мога повече - проплака Острозъб. - Вълните ще ме отнесат.

- Острозъб, не се предавай! Все ще намерим начин да се измъкнем. Хайде, съберете сили и нека заедно да извикаме в един глас за помощ. Три, две, едно: „ПОМООООЩ! ПОМООООЩ!!!“ - в един глас започнаха да викат нашите герои.

В този миг във водата се образуваха мощни водовъртежи, които погълнаха тримата приятели. Не знаем със сигурност колко време са потъвали Мусаленко, Мър и Острозъб, но знаем, че по-време на това водовъртежно приключение, те успяха да срещнат един кит, 10 делфина, един октопод, който им помахаша цели осем пъти с осемте си пипала. Цял отбор скаридки минаха покрай тях на бегом. Зърнаха няколко засрамени бисерчета да се крият в мидените си черупки. Острозъб успя да се окичи с червено водорасло, ей така, за украшение. Мър прескочи един морски таралеж, който му се изпречи на пътя изневиделица, среща и една морска котка,

която със сигурност не можеше да мяука като него. Тримата герои се въртяха из морските дълбини до безкрай, но това не ги притесняваше, беше така приятно да се оставиш на водата да те носи. Изведнъж приключенците излезнаха от водовъртежите и се озоваха на някакво приказно място.

- Къде сме? - попита притеснено Мър. Той не обичаше да не знае къде се намира и затова винаги носеше компас със себе си. Ала във водната вихрушка той беше изпаднал някъде зад борда, също като Мър.

- Добре дошли в кралството на русалките - неочаквано отговори на въпроса му невероятно красиво създание със седефено блестяща опашка, неземна усмивка и медено златиста дълга коса, украсена с коралова корона.

- Как се озовахме тук? - попита Мусаленко. - Ние сме тръгнали към Лошанския остров, където вероятно е скрит мусаленският огън, без който любимото ни кралство не може да съществува. За зла беда, ни сполетя неочаквано тази буря.

- Тръгнали сте към Лошанския остров, но той е омагьосан. Колкото повече се доближавате до него, толкова по-страшна буря ще ви връхлита, така че да се загубите и никога да не го откриете. Само вълшебен русалчески компас може да пребори магията и да ви заведе до целта. Вземете тази красива мига. Тя е вълшебна. Трябва да си помислите за мястото, до което искате да стигнете, да се завъртите във всички посоки и когато бисерчето в мидата започне да блести, значи това е правилната посока. Колкото по-ярко свети, толкова по-близо сте до целта.

Мър взе мидата, помисли си за Лошанския остров и започна да се върти на всички посоки докато бисерчето не започна да блести.

- Благодарим ти, русалке, за добрината! Никога няма да я забравим! - рече Мусаленко.

- Щом доброто ви води, на драго сърце ви помагам. Пожелавам ви успех в откриването на мусаленския огън и се надявам час по-скоро злосторниците да се разкаят за лошата си постъпка.

Русалката помахна на героите за сбогом, а те се отправиха в посоката, в която ги поведе мигата-компас.

След известно време Мусаленко, Мър и Острозъб се озоваха на приказен плаж. Бисерчето блестеше с все сила, затова и нашите приключенци нямаха съмнение, че са стигнали до търсения остров.

- Къде ли са се скрили вещицата Злая и чичо Лошан? - скочи нетърпелив Мър.

- Вижте там!!! Навътре в гората има дим. - посочи Мусаленко.

- Мирише ми на развалени яйца. - сбърчи нос Острозъб.

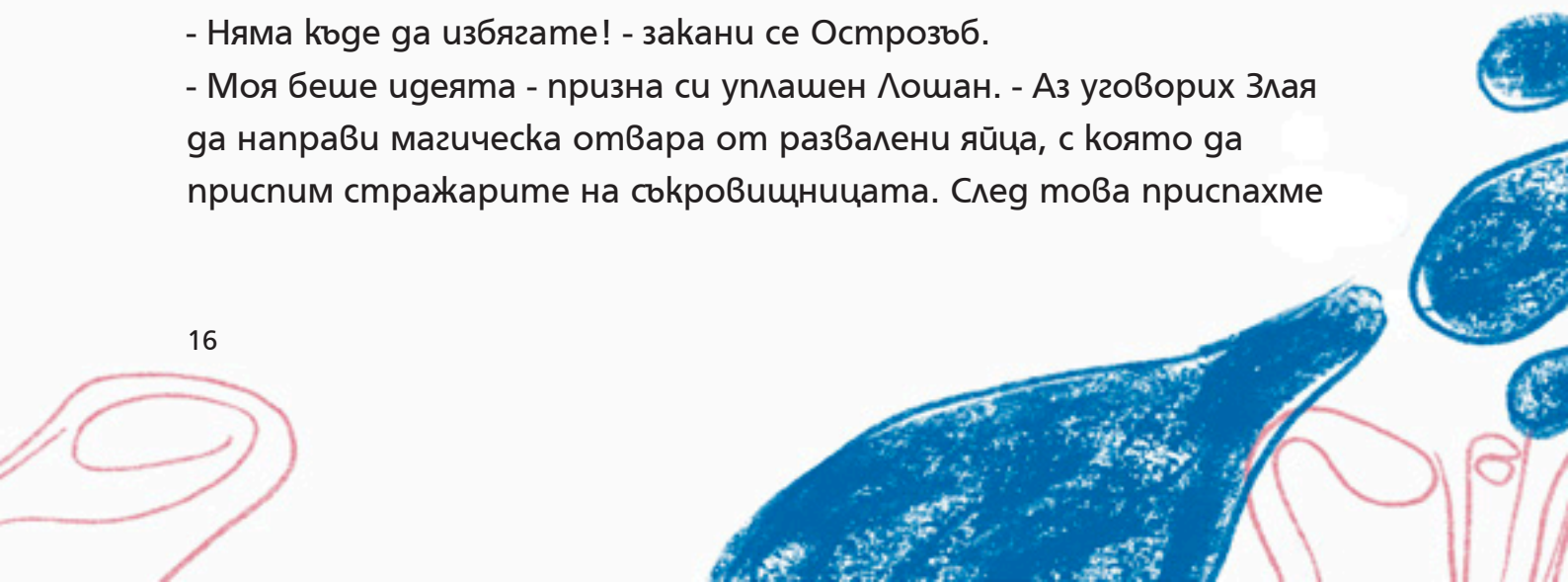
Лека-полека, на пръсти се приближиха до мястото, от където се извиваше димът. И какво да видят - Вещицата Злая подскачаше около горящия факел с мусаленския огън, цялата накичена с гердани и пръстени с диаманти и рубини, а Лошан в същото време се оглеждаше в жълтиците и ги броеше внимателно една по една.

- Аха! Хванахме ли ви, измамници такива! - скокна Мусаленко, посочвайки с пръст към откраднатото съкровище.

- Как не ви е срам да крадете? Сега ще си понесете наказанието - извика победоносно котаракът Мър.

- Няма къде да избягате! - закани се Острозъб.

- Моя беше идеята - призна си уплашен Лошан. - Аз уговорих Злая да направи магическа отвара от развалени яйца, с която да приспим стражарите на съкровищницата. След това приспахме

и вързахме със синджири и змея Мъркон. - завърши признанието на злодеянието си Лошан.

- А, ама аз нищо лошо не съм сторила. - промърмори вещицата Злая. - Просто исках да се накича с украшения и затова направих съвсем маааалка, микроскопична магия.

- А защо ви беше нужно да крадете мусаленския огън? Не ви ли стигат всичките съкровища? - ядоса се още повече Острозъб.

- Всичките тези съкровища блестят още по-хубаво и ярко, когато са озрени от добротата и топлината на мусаленския огън. Затова го откраднахме и него. - добави Лошан и се загледа замечтано в отблясъците на пламъка върху съкровището.

- Веднага да върнете всичко в съкровищницата, там където му е мястото - в кралството! - нареди им Мусаленко. - А вие ще отговаряте пред крал Мусален. Погрижи се да не избягат - обърна се героят ни към Острозъб.

Всички се качиха на кораба на Лошан и отплаваха към мусаленското пристанище. Там ги посрещна кралят, щастлив, че най-голямото богатство - факелът с мусаленския огън е вече на мястото си.

- Мусаленко, Мър, Острозъб, вие сте нашите герои, и като такива, ви награждавам със специални медали за храброст, в които грее частица от нашия огън. Тя винаги ще ви топли и ще ви показва пътя към доброто! - тържествено обяви кралят, а след това се обърна към крадците:

- Злая и Лошан, вас няма да ви изпратя в тъмницата, ами ще ви поверя да помагате на моя кралски съветник по добри дела. С него ще обикаляте из кралството, ще се запознавате с хората, ще им помагате, когато са в беда, и така ще се учите как и колко по-хубаво е да правиш добрини.

Блясъкът и радостта се завърнаха в очите на всички. Хората се върнаха към безгрижния си живот, а най-слънчевото слънце продължи да грее весело както преди.

- Приятели, сигурно сте уморени от дългия път. - каза крал Мусален на героите - Елате да си починете. Приготвили сме ви най-свежия малинов сироп в кралството и най-ароматните канелени кифлички.

След като бяха нагостени, Мър и Мусаленко си полегнаха да си починат. Не е ясно колко време са спали и дали са сънували цялото това приключение или не, ала щом отвориха очи, се намериха в двора, под хубавата сянка на дървото с новата дървена пейка.

- Мър, сънувах, че с теб сме в Мусаленското кралство! - извика Мусаленко.

- Колко странно, аз също! Сигурно много сме се уморили сутринта, докато майсторихме пейката - ококори се котаракът.

Двамата приятели поседнаха доволни на новата пейка под дървото и се насладиха на красотата на залязващото слънце.

Мусаленко и откраднатото съкровище

©Мусала Софт

Зоран Николов - автор, 2021

Йоана Иванова - автор, 2021

Габриела Танева - книжно оформление и илюстрации, 2021